

Sürgün

– AliKemal · 10 Ağustos 2016

Çağ aşimsal M001, özel yalıtımıyla uzayın -271 °C soğuşunu yolcularına hissettirmeden, galaksiler arasından geçerek ilerliyordu. Kuantum Plazma Motorlarından arada bir gelen acaip sesler, modelin ilk üretimi olan uzay aracının Dünya'ya sapasağlam ulaşabileceğine dair şüpheleri arttırıyordu. Oysa, kaygıya gerek yoktu; aracın sahibi, onun yolculuğu sağ salim tamamlayacağına dair garanti vermişti. C-1'den uzaya fırlatıldığı andan itibaren uzayın karanlık elastike dokusu içinde bir taraftan evrensel çekim güçlerinin etkisine direnerek, öte taraftan ikide bir önlerine çıkan gök cisimleri,sistemler, gezegenler ve astroitler arasından dolandıkça doğru rotayı şaşmadan yolculuğu sürdürüyordu. Samanyolu Galaksisine ulaştıklarında da karanlığın hakimiyeti sürüyordu ve uzay aracının rotası milim şaşmamıştı.

İN-1 ve İN-2, kumanda odasında oturtuldukları koltuktan yoğun bir meşgale ile görevlerini ifa eden M Astronotlarını seyrediyorlardı. Herbiri araçla bütünleşmiş gibiydi, mimiklerinde en küçük bir gayri ciddilik göremezdiniz.

Onların tereddütlü bakışlarla etrafa bakındığını gören araç komutanı M-1 geldi yanlarına oturdu. "Rahat olun efendim," dedi.

İN-1, korkulu gözlerini zifiri karanlığın içinde bir şey görmeye çalışıyormuş gibi kısarak camdan dışarı bakmaya başladı. "Senin için hava hoş tabii," dedi. Sıkıntıyla derin bir iç çekti.

Başkan Nur, İN-1 ve İN-2'yi kısa bir süre önce yaratmıştı. M-Azazel, saygı göstermesi emredilen İN-1 ve İN-2'yi küçümseyip, onlardan daha akıllı olduğunu kanıtlamak için ikisini de oyuna getirip Başkan'ın buyruklarına karşı gelmelerini sağlamıştı. Bu disiplinsizliğe kızan Başkan Nur, onları C-1 Gezegeni'nden Dünya Gezegeni'nde Mu-Atlantis'e sürgüne göndermeye karar vermişti. "Dünya denilen o yerde yapayalnız ne yaparız?"

Komutan M-1, "beyaz bir sayfa, hatalardan ders alınan yeni bir yaşam. Sizin için yeni bir şans bu," dedi.

İN-1, "Tabii o yeşil örtünün altında bir yerlerde yaşayan C serisi, rahatlarını kaçıyorsunuz diye musallat olmazlarsa," dedi. Güldü.

Komutan, "Boyutsuz, heyecanlı ve kaskatı muhakemeler..." deyip onun gülmesine eşlik etti; sonra kalkarak, kumanda odasının yanına yerleştirilmiş küçük bölmedeki kahve makinesinden iki adet plastik bardağa nefis kokulu kahveden doldurup getirdi, yolcularına verdi. "Rahat olunuz efendim," dedi.

"Dünya'da rahatsız edilmeyeceksiniz. Güneş sistemindeki tek yeşil gezegen olan Dünya'da ki C'ler , hepsi Başkan Nur'a tabi yaratıklardır, onun talimatları doğrultusunda size itaat edeceklerinden ve yardımcı olacaklarından eminim."

"Onlar da bizim formatımızdalar mı?"

"Hayır efendim. Siz türünüzün ilk örneklerisiniz. Birinci Boyutta yaşayacak ve eşinizle birlikte kendi türünüzde yeni nesiller üreterek çoğalacaksınız. Onlar ise ikinci boyutta yaşamakta, ama gerektiğinde sizinle irtibat kurabilecekler..."

"Sizin gibi mi?"

"Yok, hayır... Biz melek formatındayız. Onlar ise cin..."

M-1 bunları anlatmakla yolcularını az da olsa rahatlattığını fark etti. Onları bekleyen hayatın pek o kadar da kolay geçmeyeceğini saklamış olmak pek adil görünmüyordu.

İN-2, "Yemeğimizi o yaratıklardan mı temin edeceğiz?" diyerek lafa karıştı.

Komutan, "yemeğinizi kendiniz pişirip, kendiniz yiyeceksiniz hanımefendi," dedi ona.

İN-2 eşine kızdı. "Bir kere de yemeği, içmeyi düşünme be kadın! C-1 Gezegeninden, senin boş boğazlığın yüzünden sürgün edildik, hala akıllanmadın! O elmayı ille de isterim diye tutturmasaydın, şimdi orada ne güzel bir elimiz yağda, bir elimiz bal da yaşıyor olacaktık."

İN-2 eşinin bu tepkisine bozularak, "sen de o elmadan yemenin yasak olduğunu bile bile kopartıp vermeyeydin madem ki," diye homurdandı.

Komutan onların şimdiden kedi- köpek gibi dalaşmaya başlamalarına keyifle güldü. "Şimdiden birbirinizi yemeye başlamayın efendim," dedi; "hayatınız boyunca bunu bol bol yapacaksınız zaten..." Kahveler içilip bitirilmişti. "Birer bardak kahve daha ister misiniz?"

Cevap, türbülansa giren uzay aracının sarsılmaları arasına karıştı: "Yok, teşekkür ederiz!"

İN-2, aracın hoplayıp zıplamasından dolayı şiddetli bir korkunun yürek çarpıntılarını hızlandığını hissetti. Birkaç kere 'hınnh- hooo!' diye sesler çıkartarak akciğerlerine hava doldurup boşalttı.

Koltuğunun kollarına sıkı sıkı tutundu.

Komutan M-1, gözlerini İN-2'ye çevirdi. Deli mavis, ışık hüzmeleri gibiydi bakışları.

"Bırakın şu tedirginliği!" dedi. Devimsiz fakat nüktedan bir sesi vardı. "Dünya'ya sağ salim ulaştıracağım sizi. Ve oranın kraliçesi olacaksınız."

"Kendi kendimin kraliçesi..."

Kumanda odası oldukça dar ve basıktı. Dar oda... Daracacık ve pek havadar değil.

"İçerisi oldukça sıcak, değil mi?"

"Evet... Az bunaldım gerçekten."

"Cam açayım mı?" Esprisine gür bir kahkaha attı komutan, bu tür espriler yapabilme kabiliyeti olduğu için kendisiyle gurur duydu.

İN-2 karşılık vermedi. Koltuğunda rahatlamaya çalışarak oturuşunu değiştirdi. Komutan o kadar da gıcık biri değildi galiba. Ne olursa olsun, bu dar kumanda odasında daha saatler boyunca birlikte olacaklardı. Güneş'ten kopuşundan itibaren Dünya Gezegeni hızla soğutulmuş, atmosferle örtülmüş, üzerindeki her çukur alana su doldurulmuş ve toprak üzerinde yeşillendirme çalışmaları yapılmıştı. Tüm şartları İN serisinin yaşamını sürdürebilmesine uygundu. Gezegen, artık yeni yapılandırma aşamasına hazırlanıyordu. Etten ve kemikten yontularak, düzeltilerek oluşturulacak, yeni canlı formatları da peyde pey taşınarak İN formatlarının emrine sunulacaktı. Eski C-1'li, yeni Yeşil Gezegenliler...

Yeni Dünya'da her türlü hata ve suç serbest olacaktı, ama hata işlemeyen yaşayabilenler, yaşamlarının ikilinci aşamasında C-1'e dönebilecekler, aksi durumda ise gönderilecekleri yer C-2 olacaktı. C-2 Gezegeninde her şey azgın alevlerden ibaretti ve oraya gönderilmek bir İN için Cehennem azabı çekmekti.

Uzunca bir zaman konuşmadılar. Bir süre sonra dışarıdaki karanlığı yarararak, havai fişek gibi patlayıp dağılan kıvılcımları fark ettiklerinde heyecanlandılar.

Komutan M, "Dünya atmosferine yaklaştık," dedi.

"Bu saçılan kıvılcımlar nedir?"

"Meteorlar atmosfere çarptıkça parçalanıp böyle ateş saçıyorlar," dedi Komutan M.

İn-1 ve İn-2, gözlerini kısmışlar, camdan dalgın dalgın meteor patlamalarına bakıyorlardı. Az sonra patlamalar gerilerde kaldı, atmosfere girmişlerdi. Gitgide koyulaşan bir aydınlığın içine daldıklarında dışarıyı heyecanla seyre daldılar. Devasa su birikintileri üzerinde uçarken heyecanla çığlık attılar.

Kumandan-M, görülen şeylerin ismini vererek onları bilgilendirmeye çalışıyordu.

"Bu gördüğünüz sulara okyanus denir." Dönüp muzipçe İn-1 ve İn-2'ye baktı. "Yaşayacağınız yer bu suların içi. Sen Balıkadam olarak, sen de Denizkızı olarak..." diyerek o övündüğü esprilerinden birini daha patlattı ve yine kendi esprisine kendisi güldü.

İn-1, eşinin kalbinin heyecanla attığını duyabiliyordu. Kendisi de iyice daralmaya başlamıştı. O tanıdık kötülük sezgisi, beyninde bir kıskırtma yarattı ve bir daha terk etmedi. Çörekledi ve öyle kaldı.

Kaçınılmaz bir kaderin zorluklarını şimdiden duyumsamaya başlamıştı. Kumandan M, Çağ aşımalsal M001 uzay aracına Mu-Atlantis üzerinde birkaç tur attırarak inebileceği düzgün bir yer bakınırken aşağıdaki anormalliği gördü.

C'lerden bazıları elleri havada teslim olmaya çalışırken diğer bir grup onları linç etmek için saldırıyordu.

İn-1, onun aracı indirmeden dolanıp durmasından işkillenerek "inemiyor musun?" diye sordu.

Komutan M, "Sıkı tutunun, şimdi iniyorum," diye uyardı.

Uzay aracı bir tur daha atıp yere yaklaştı, iniş takımları gürültüyle açıldılar ve Kuantum Plazma Motorlar stop ederek iniş motorları devreye girdi. Araç yerdeki toprağı savurarak yere kondu. Kumandan M, motoru durdurdu ve aracın kapısını açıp, İn-1 ve İn-2'ye, "Siz içerde kalın, ben etrafa bir bakınıp geleyim," dedi.

İn-1 başını sallayarak isteği onayladı.

Kumandan M koşarak kalabalığın ortasına daldı. "Ne oluyor burada?" diye bağırdı.

Ellerinde sivri uçlu yabanlarıyla, boynuzlu, sivri dişli bir M-Azalet sürüsü, onun karşısına dikilip, "Bir grup M-Azazel sürüsü, Dünya'yı ele geçirip, iyi olan her şeyi yok etmek için darbe yapmaya çalıştılar. Onların darbesini bastırıp bazıları linç ettik, bazıları hapsettik," dediler.

"Şimdi durum nasıl, asayiş berkemal mi?"

"Evet!"

"İyi madem..."

Komutan uzay aracına döndü, "ne oldu, bir şey mi var?" diye soran yolcularına,

"Yok bir şey," dedi, "inebilirsiniz! Huzur dolu bir Dünya sizi bekliyor..."